

Bratia a sestry,

slovo srdce sa v Biblii vyskytuje dosť často. Používame ho aj v obraznej reči. Srdce je symbol pre lásku. Nevystihuje len citovú stránku človeka, ale aj vôľu či rozhodovanie. Pri blahoželaniach sa zvykne dodávať: *Želám ti to z celého srdca*. Aj na pohľadniciach je nadpis srdečné blahoželanie. Srdce je tiež dôležitý a základný ľudský orgán. Srdce predstavuje jadro ľudskej bytosti.

Autor 4. žalmu napísal: *Mnohí sa pýtajú: „Kto nám ukáže niečo dobré?“ Hospodine, nech nás osvieti svetlo tvojej tváre! Dal si mi do srdca väčšiu radosť, než majú oni z hojnosti obilia a muštu. (7 – 8. v.)* Materiálna hojnosť nedokáže priniesť takú radosť, ktorá nepominie. Radosť z Božieho spasenia nám nikto nevezme. Nepripraví nás o ňu ani smrť. Je to poklad, ktorý mole nezožerú a zlodeji neukradnú. Ježiš hovorí: *Ved' kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce. (Mt 6, 21)* V inom žalme sa píše o srdci, ako o zdroji vnútorného premýšľania. *Vo svojom srdci blázon hovorí: Niet Boha! (Ž 14, 1)* V srdci môže byť radosť z Boha, ale aj odmietnutie Boha. Srdce môže byť naplnené nenávisťou, ale aj pokorou. Každý človek má srdce, ale Ježiš hovorí o tých, ktorí majú čisté srdce.

Už v starodávnom príbehu o potope je ľudské srdce ohodnotené negatívne. *Hospodin videl, že ľudská zloba na zemi je veľká a všetko zmýšľanie ľudského srdca je ustavične naklonené len k zlu. (Gn 6, 5)*

Po potope sa situácia nezmenila, ale Boh zaslúbil: *Nebudem už pre človeka preklínať zem, lebo jeho zmýšľanie je zlé od mladosti, a nebudem už biť všetko živé, ako som to urobil. (8, 21)* Ani za čias proroka Jeremiáša nebola situácia lepšia. *Srdce je klamlivé nad všetko a zradné je - kto sa v ňom vyzná? (17, 9)* Nie vždy sa vieme rozhodnúť pre to, čo je dobré a správne. Široká cesta je pohodlná a lákavá. Poznáme Božiu vôľu, ale neraz boj s vlastnými túžbami prehrávame.

To nás môže viesť k pochybnostiam, či existuje niekto s čistým srdcom. Ako môžeme získať čisté srdce? Dokáže sa sám človek zmeniť natoľko, aby mal čisté srdce? V kajúcom 51. žalme je napísané: *Srdce čisté stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne Duchu pevného. (12. v.)* Autor žalmu vyznáva Bohu svoje hriechy. Je tam použité hebrejské sloveso stvoriť, ktoré je v Starom zákone vždy použité iba v súvislosti s Hospodinom. Nie je nereálne mať čisté srdce. Je to žiadúce a dobré. V inom žalme je napísané, že Boh je dobrý k tým, ktorí majú čisté srdce. (73, 1) Mať čisté srdce bola jedna z podmienok pre toho, kto chcel vstúpiť do jeruzalemského chrámu. (Ž 24, 4) Môžeme a máme mať čisté srdce, ale len z Božej milosti. Nie je to naša zásluha, ale Božie dielo v nás. Mať čisté srdce nie je neviditeľný vnútorný stav. Prejavuje sa to navonok na slovách a skutkoch. Blahoslavení nie sú tí, ktorí budú mať čisté srdce, ale tí, ktorí už teraz sa podľa toho správajú. Jednať úprimne, čestne a nezákerne sa často pokladá za slabosť a naivitu. Kto je vždy úprimný a nezákerý, môže ľahko naletieť tomu, kto nemá problém klamať a zavádzať. Napriek tomu sú blahoslavení tí, ktorí majú čisté srdce.

Je im zaslúbené, že uvidia Boha. To je niečo neslýchané. Keď sa v Biblii píše o stretnutí Boha s človekom, je to takmer vždy spojené s veľkým strachom, bážňou, a dokonca aj s panickým strachom. Takýto strach bol vyvolaný aj vtedy, keď Boh poslal hoci len svojho posla. Nemôžeme Boha uvidieť. *Boh je duch, a tí, čo Ho vzývajú, musia Ho vzývať v duchu a v pravde.* (Jn 4, 24) V 2. knihe Mojžišovej je napísané, že živý človek Boha neuvidí. (33, 20) Ani Mojžiš nevidel Božiu tvár. Smel uvidieť iba Boží chrbát. Nemohol sa postaviť pred Boha ako rovný s rovným, ale smel Boha nasledovať. V 1. liste Timotejovi je o Bohu napísané: *On jediný má nesmrteľnosť a prebýva v neprístupnom svetle, ktoré nikto z ľudí nevidel, ani nemôže vidieť.* (6, 16) Mnohým veciam, ktoré vidíme, nerozumieme, ako by sme potom mohli uvidieť Toho, ktorý nás presahuje?! Keď niečo vidíme, tomu už nemusíme veriť. Apoštol Pavol sa pýta v Liste v Rimanom: *Ved' čo niekto vidí, načo by sa tomu aj nádejal?* (8, 24)

To, že nevidíme Boha, neznamená, že by sme Ho nemohli spoznávať. Nikdy Boha nevystihneme, a predsa môžeme o Bohu hovoriť. V 1. liste do Korintu je napísané: *Doteraz totiž vidíme len hmlisté obrazy, akoby v zrkadle, ale potom tvárou v tvár. Doteraz poznávam čiastočne, ale potom poznám tak, ako aj mňa poznal (Boh).* (13, 12) Keď hovoríme o Bohu, tak len vždy s pokorou uvedomujúc si, že naše poznanie je čiastočné a naše hovoreníe nedostatočné, a predsa môže byť Božím Duchom použité k tomu, aby boli ďalší oslovení.

Ľudia sa odvažujú vyslovovať túžbu vidieť Boha. Mnohí to robia s výsmechom a ani si neuvedomujú, čo vlastne žiadajú. Už prví učeníci Ježišovi povedali: *Pane, ukáž nám Otca, a postačí nám to.* (Jn 14, 8) Na začiatku Evanjelia podľa Jána je napísané: *Boha nikto nikdy nevidel; jednorodený Syn Boží, ktorý je v lone Otcovom, ten (Ho) známym učinil.* (1, 18) Boha nemôžeme uvidieť, ale zjavil sa nám v Ježišovi Kristovi. Nasledujeme Ježiša Krista a nevidíme Boha fyzickými očami, ale očami viery. V živote nemôžeme dosiahnuť viac než to, že budeme nasledovníci Ježiša Krista. Znamená to žiť v poslušnosti voči Božiemu slovu. Je to život, ktorý je obetavý. Je to život vo vzájomnej láske. Nemôžeme nasledovať Ježiša Krista a zároveň si neodpúšťať a nepomáhať ľuďom v núdzi. *Blahoslavení čistého srdca, lebo oni Boha uvidia.*

Žijeme vierou. Je zaslúbené, že uvidíme to, čo sa uvidieť nedá. Je to nemožná možnosť. Nedá sa to podložiť dôkazmi. Nevylučuje sa to s vedeckými zisteniami. Hľadajme Božiu vôľu a konajme podľa nej. Všetko, čo máme a to, akí sme, používajme k tomu, aby sme v tomto svete rozmnožovali dobro. Ak budeme mať čisté srdce, uvidíme Boha. Amen.

Vypočujme si slová vyslania ako sú napísané v 37. žalme:

Dôveruj Hospodinovi a čiň dobre, bývaj v krajine, pravdu ostrihaj! Raduj sa v Hospodinovi a dá ti, po čom ti srdce túži. Uval' na Hospodina svoju cestu, dúfaj v Neho a On vykoná.

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.